

به سوی استاندارد جهانی توانگری IV



استاندارد توانگری II اتحادیه اروپا در بسیاری از موارد به عنوان طرح اولیه‌ای برای طرح‌های پیشنهادی از جانب IAIS به خدمت گرفته می‌شود (نمودار ۱). در همین زمان پیشرفت‌های منطقه‌ای در آیین‌نامه‌های توانگری در اروپا و آمریکای شمالی، افزایش نیاز برای تمرکز بر استاندارد جهانی را نشان می‌دهد.

نمودار ۱. مقاله مرتبط با IAIS نظارت توانگری را در

سه مرحله بررسی می‌کند



مترجم: امید قوی بازو

مقدمه:

انجمن بین‌المللی ناظران بیمه^۲ راه خود را در راستای ارائه اسنادی برای ایجاد بهترین روش‌ها برای رویکردی چهارچوب محور برای نظارت توانگری ادامه داده است. ضرورت این کار با تنش ایجادشده توسط بحران اعتبارات جهانی بر توانگری، روزافزون شده است.

IAIS طی ۱۲ ماه گذشته با انتشار مقاله‌های موضوعی مهم در مورد نظارت مستقل، عملکردی پیوسته داشته است. این نظارت مستقل شامل اشتباهات شرکت‌های بیمه‌ای در سطح فردی و نظارت‌های در سطح گروه (مانند نظارت بر گروه‌های بیمه‌ای) است.

مقاله‌های مربوط به نظارت مستقل، استانداردهای موجود برای ساختار قانونی نیازهای سرمایه‌ای و کاربرد مدل‌های درونی موجود و مدیریت ریسک بنگاه‌های اقتصادی^۳ را در کنار رهنمودی مرتبط که تفکر راجع به این موضوعات را به روزرسانی می‌کند، تحت پوشش قرار می‌دهد.

۱. دانشجوی کارشناسی رشته مدیریت بیمه، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده بیمه اکو

2. International Association of Insurance Supervisors (IAIS)

3. Enterprise Risk Management (ERM)

همچنین طرح‌های پیشنهادی IAIS به موازات فاز ۲ پروژه‌های بیمه‌ای هیئت بین‌المللی استانداردهای حسابداری^۴ حرکت می‌کند. هدف هر دوی آنها بهره‌مندی از شیوه‌ای سازگار با بازار و ارزیابی توانگری است که برای مبنای خود از مقررات فنی حسابداری بهره می‌جوید. در حال حاضر IASB با استفاده از نظرات داده‌شده در حال ارزیابی دوباره طرح‌های پیشنهادی موجود در بر گه نظرات تاریخ می‌۲۰۰۷ است. ولی پیشرفت از آنچه انتظار می‌رود کندتر بوده است. اگر چه IASB قصد دارد نسخه ارائه استانداردهای حسابداری را در سال ۲۰۰۹ منتشر کند، به نظر می‌رسد که نیاز

4. International Accounting Standards Board (IASB)

بمزان اعتبارات موجب ارزش گذاری بر برخی از دارایی‌ها که به‌طور معمول دادوستد نمی‌گردند می‌شود

می‌دهند، به هم پیوسته و متصل‌اند. انتظار می‌رود سرمایه قانونی از طریق مدلی داخلی و تأییدشده با این معیار، برای تأیید آنکه این مدل برای مقاصدی چون ارزیابی داخلی سرمایه استفاده می‌شود، قابل برآورد باشد. استاندارد ERM مفهوم ارزیابی ریسک مربوط به خود^۳ و توانگری یا همان استاندارد ORSA را مطرح می‌کند که در آن، شرکت، بر مبنای برنامه‌های

به این استاندارد در این چهارچوب زمانی بسیار شدید است. هم اکنون هر نسخه اولیه به‌طور واضح رابطه مستقیمی با شرکت‌هایی که هم اکنون تحت اصول پذیرفته‌شده حسابداری آمریکا گزارش می‌دهند، برقرار می‌کند. این کار از طریق پیشنهادی که از جانب کمیسیون مبادلات ارزی و اوراق بهادار به شرکت‌های آمریکا برای حرکت به سمت استانداردهای بین‌المللی گزارشات مالی داده می‌شود، انجام می‌گیرد.

هیچ سخنی وجود ندارد که بیانگر این موضوع باشد که IAIS (یا در واقع IASB) در حال فاصله گرفتن از مبنای بازارگرایی برای ارزش‌گذاری دارایی‌ها و بدهی‌هاست. این در حالی است که بحران اعتبارات موجب ارزش‌گذاری بر برخی از دارایی‌ها که به‌طور معمول دادوستد نمی‌گردند، می‌شود. برخی تحلیل‌گران با پیشنهاد حرکت به سمت مبنای اصول حسابداری که به دنبال کاهش جریانات نقدی آینده بر مبنای نرخی استاندارد شده است در صدد حل این مشکل برآمده‌اند. ولی همچنان بحث راجع به این موضوع ادامه دارد که ارزش‌بازاری، برای چنین دارایی‌هایی منحصرأ باید بر مبنای قیمت‌هایی که از معاملات بازاری واقعی به‌دست می‌آید، باشد. این قیمت‌ها منعکس‌کننده فروش دارایی‌ها به سبب ورشکستگی است؛ به‌همین خاطر ساختاری تشدیدشده^۲ خواهیم داشت. برخلاف استاندارد توانگری II و سایر روش‌های اصلاح مقرراتی، استانداردها و رهنمودهای IAIS الزام قانونی ندارند. ولی تأثیر فزاینده‌ای در بحث توسعه قانونمند در سراسر جهان دارند. در این شرایط، استانداردهای IAIS نظارت و برنامه‌ریزی محتاطانه‌ای را برای تأیید نهایی برعهده می‌گیرند تا در مدیریت بازرگانی از آن بهره‌جویند.

۱. نظارت در سطح فردی

استانداردهای IAIS که ساختار نیازهای سرمایه‌ای قانونی و کاربرد مدل‌های داخلی برای اهدافی چون سرمایه قانونی و ERM برای اهدافی چون سرمایه مورد نیاز یک بنگاه و توانگری آن را پوشش

هر سه استاندارد با رهنمودهایی که استانداردها را با جزئیات شرح می‌دهند، همراهی می‌شوند. عمدتاً هیچ‌گونه تغییر اساسی در روشی که در رهنمودهای گذشته بیان شده، وجود ندارد. به‌خصوص رژیم توانگری (روش و قاعده‌ای که منجر به توانگری می‌شود) بر مبنای

3. Own Risk and Solvency Assessment (ORSA)

1. Generally Accepted Accounting Principles (GAAP)
2. Procyclicality

روش ترازنامه کل است که در آن دارایی‌ها و بدهی‌ها به گونه‌ای سازگار - محور ارزش گذاری می‌شوند.

دو نکته مزیت دار برخاسته از رهنمودهای اخیر به این صورت است: تعریف مدل داخلی که این گونه بیان شده است: سیستم اندازه‌گیری ریسکی که توسط بیمه‌گر، برای آنالیز موقعیت ریسک کلی آن و اندازه‌گیری کمی ریسک و تعیین سرمایه اقتصادی مورد نیاز، برای مواجه شدن با آن ریسک‌ها بنا شده است. این تعریفی بسیار وسیع است که انعطاف‌پذیری سیستمی را برای شرکت‌ها فراهم می‌کند؛ یک مدل داخلی نباید لزوماً ویژگی‌های تصادفی داشته باشد.

IAIS بیان می‌کند که نیاز به سرپرستی در سطح گروه برافاسته از این تشخیص است که در بسیاری موارد ریسک‌ها توسط روش‌های در سطح گروه قابل کنترل است.

مقاله نیازهای سرمایه‌ای، نوع سرمایه قابل استفاده را مشخص نمی‌کند (یعنی وسیله‌ای که وقتی بدهی بازپس داده شده به وام‌دهنده، در ارزیابی توانگری، به علت ارجعیت نفع بیمه‌گذاران به وام‌دهنده پذیرفته نمی‌شود). مقاله‌ای مجزا راجع به این موضوع در آینده ارائه خواهد شد.

۲. سرپرستی در سطح گروه

۲-۱. پنج اصل IAIS برای سرپرستی در سطح گروه

- ارزیابی سرمایه کافی (بسنده) باید بر مبنای سطح گروهی باشد؛
- صلاحیت و شایستگی مدیریت هیئت مدیره و مدیریت مدیر ارشد گروه مانند صلاحیت سهام‌داران مهم باید بر مبنای سطح گروهی ارزیابی شود؛
- مدیریت ریسک مناسب و کنترل درونی باید در مکان مناسب خود در گروه باشند و باید بر مبنای سطح گروهی ارزیابی شود تا ارزیابی نهادهای انفرادی تسهیل گردد؛
- سرپرستان باید مهارت و صلاحیت در خور سرپرستی بر مبنای سطح گروهی را داشته باشند؛

- شرایط و مقررات ضروری باید در جای مناسب خود باشند تا سرپرستی کارآمد و مؤثر را از طریق تعاون و تبادل اطلاعات در میان سرپرستان گروه فراهم سازد.

سرپرستی در سطح گروه، در اصول بنیادی بیمه^۱ بیان شده بود که توسط IAIS در سال ۲۰۰۳ تأیید گردید. ICP17 می‌گوید: مقام سرپرست، بیمه‌گران را بر مبنای دو سطح فردی و گروهی نظارت می‌کند. با این حال، تجارب IAIS این را نشان می‌دهد که سرپرستی

IAIS تلاش نکرده است تا

سطح مشخصی از سرمایه‌ای ثابت و یا مینیمم سرمایه را مطرح کند. این به معنای تشخیص تفاوت‌های ریسک‌گریزی در میان قانون‌گذاران بین‌المللی است. ولی مبنا و اساس سطح کلی نیازهای سرمایه‌ای باید صریح و روشن باشد. برای مثال ۹۹/۵٪ ارزش در خطر در طول چهارچوب زمانی یک‌ساله و ۹۹٪ نهایت ارزش در خطر در طول چهارچوب زمانی یک‌ساله و ۹۵٪ نهایت ارزش در خطر در طول دوره تعهدات قرارداد.

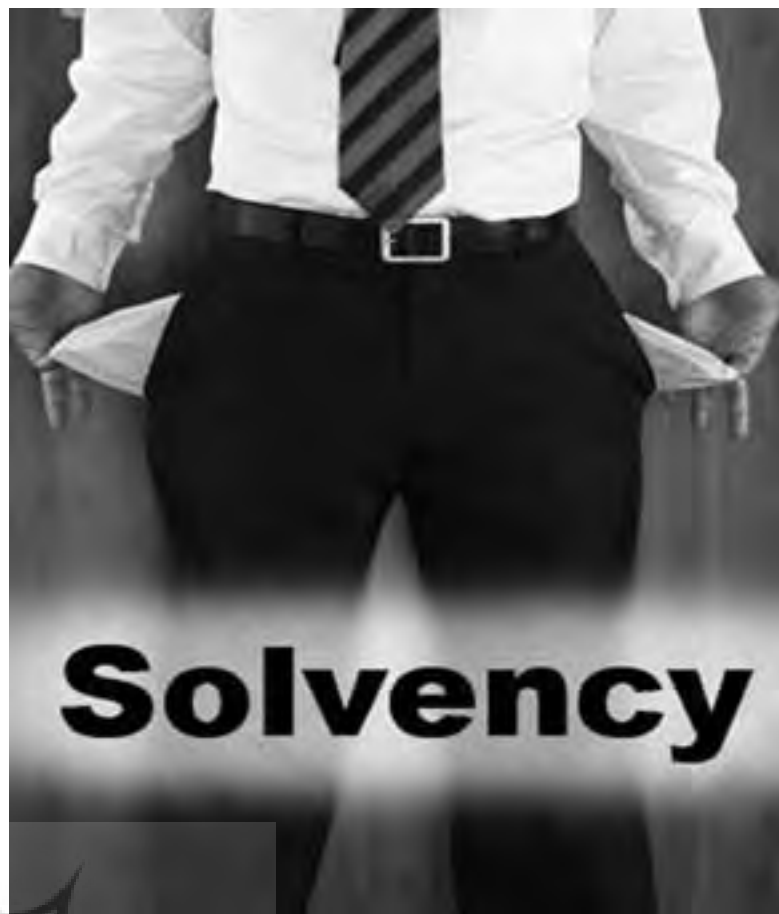
1. Insurance Core Principle (ICP)

نیاز به ارزیابی سرمایه اولیه بر مبنای سطح گروهی
ممکن است بیان‌کننده بزرگ‌ترین تغییر نسبت
به (رژیم) سرپرستی در سطح انفرادی باشد.

مهم‌تر در سطح دارایی‌های شرکت و سپس جاری ساختن آنها به شرکت‌های تابع بیمه خواهد داشت؛ زیرا خود بدهی می‌تواند مسئولیتی را در مسائلی چون توانگری پدید آورد. همچنین از محاسبه مضاعف سرمایه - زمانی که یک شرکت بیمه، سرمایه‌ای در سایر شرکت‌های بیمه در میان گروه دارد- جلوگیری می‌شود. روش‌های مختلف اجرای محاسبات؛ روش اول بر مبنای حساب‌های گروهی ادغام شده است، در حالی که روش دوم از روش تجمعی بهره می‌جوید.

دو شیوه قانونی برای انجام سرپرستی در سطح گروه تعریف شده است. در روش اول، سرپرست، این توانایی را دارد که به تمام اعضای گروه به‌طور مستقیم اعمال قانون کند و برای مثال می‌تواند اطلاعات خود را از شرکت‌های مرکزی (نظارتی) غیربیمه‌ای دریافت کند. در روش دوم - روشی که در آن سرپرست، تنها توانایی اعمال قانون بر نهادهای بیمه‌ای را دارد- حق جستجو برای اطلاعات اضافی برای سرپرستی در سطح گروه از طریق نهادهای قانون‌گذار ضروری است (در پنج اصل با نام روش پشتیبانی بیان شده است).

در غیاب توافق‌نامه بین‌المللی، سرپرستی در سطح گروه برای نهادهایی که جزئی از گروه‌اند و در حوزه‌های قضایی متفاوت عمل می‌کنند، بسیار سخت و مشکل خواهد بود. برای چنین گروه‌هایی توصیه می‌شود که قانون‌گذاران گروه تعیین شود و انجمنی از قانون‌گذاران تأسیس شود تا اطلاعات را با یکدیگر به اشتراک بگذارند. مقاله رهنمود برای نقش و مسئولیت‌های سرپرستان در سطح گروه چگونگی انتخاب قانون‌گذاران گروه و وظایف و ترکیب انجمن قانون‌گذاران را شرح می‌دهد. در این مقاله رهنمود،



در سطح گروه در بسیاری از مواقع همچنان انجام نمی‌شود؛ به همین دلیل IAIS، پنج اصل برای پشتیبانی ICP17 ارائه داده است. هدف واضح آن مکمل بودن سرپرستی در سطح گروه برای سرپرستی در سطح انفرادی است که موجب ابقای تمرکز قانونی اولیه می‌شود. IAIS بیان می‌کند که نیاز به سرپرستی در سطح گروه برخاسته از این تشخیص است که در بسیاری موارد ریسک‌ها توسط روش‌های در سطح گروه قابل کنترل است. همچنین ریسک‌ها و مزایای اضافی نیز با عضو بودن در گروه ممکن است، وجود داشته باشد. نمونه‌ای از ریسک‌های قابل کنترل در سطح گروه، ریسک سرایت‌کننده (مسری) و هزینه‌های اضافی برخاسته از حفظ شهرت و اعتبار گروه توسط بیمه‌گذاران است. نمونه مهمی از ریسک‌ها و مزایای اضافی، مزایای تنوع ترکیب جغرافیایی یا کسب‌وکاری در میان اعضای گروه است. مقاله‌ای راجع به این موضوع نیز در آینده ارائه خواهد شد.

نیاز به ارزیابی سرمایه اولیه بر مبنای سطح گروهی ممکن است بیان‌کننده بزرگ‌ترین تغییر نسبت به رژیم سرپرستی در سطح انفرادی باشد. این تغییر، برآیندهایی را برای روش ایجاد بدهی‌های

**اهمیت سرپرستی گروه به وسیله مشکلات افیر
در AIG پررنگ تر شده است که شامل مشکلاتی
است که برفاسته از قصور و عدم توانایی اعتبارات
غیربیمه‌ای است که منجر به تغییر کسب‌وکار می‌شود**

نشان داده شده است که چگونه قواعد، با اندکی تفاوت در شرایط عادی و بحرانی در کسب‌وکار استفاده می‌شوند. اتحادیه اروپا^۱ در سال ۱۹۹۸ سرپرستی در سطح گروهی مکمل را برای گروه‌های بیمه‌ای معرفی کرد و در سال ۲۰۰۲ رهنمود آن را که گروه‌های مالی را در برمی‌گرفت، ارائه داد. نیازهای توانگری گروهی در این رهنمود به صورت ساده این گونه تعریف شدند: مجموع نیازهای توانگری نهادهای منفرد (یعنی هیچ گونه امتیازی برای بهره‌گیری از مزایای گوناگون گروه‌ها قائل نشد). رهنمودها همچنین شامل قسمت‌هایی برای بیان ضرورت آشکارسازی تبادلات درون گروهی و صلاحیت و شایستگی مدیریت گروه بود.

در سال‌های اخیر با عملکرد رهنمودهای گروهی بیمه EU مشکلات زیادی پدید آمد. همچنین کشورهای عضو، برداشت‌های مختلفی از این قواعد کردند. تدوین کنندگان مقررات طرح مستمری شغلی و بیمه^۲ (اعضای تشکیل دهنده EU شامل بیمه ملی و طرح قانون‌گذاری مستمری شغلی) تلاش می‌کنند تا این اطمینان را حاصل کنند که شیوه‌ای سازگار در آینده به کار می‌رود.

آیین‌نامه نسخه توانگری II، بسیار فراتر از آن چه راجع به سرپرستی گروهی در قانون حاضر وجود دارد، پیش می‌رود. برای محاسبات نیازهای توانگری گروهی بهره‌گیری از مزایای گوناگون گروه‌ها و روش‌های کاربردی متفاوتی که قبلاً در مطالعات مربوط به تأثیرگذاری امتحان شده‌اند، مجاز شمرده شده است.

اساسی‌ترین روش تحت شرایطی مشخص این اجازه را به گروه

1. European Union (EU)
2. Insurance and Occupational Pension Scheme Regulators (IOPSR)

می‌دهد تا نظارت تحت رژیم پشتیبانی گروه را انتخاب کنند. تحت این رژیم، گروه تنها نیازمند تأمین حاشیه کامل توانگری در سطح گروه است؛ یعنی اعضای شرکت‌های بیمه خصوصی گروه باید تدارکات فنی را در کنار سایر مسئولیت‌ها و سطح پایین‌تری از سرمایه توانگری (مینیمم نیازهای سرمایه‌ای) پوشش دهند.

در آمریکا نیز مفهوم سرپرستی گروه به درستی تشخیص داده نشده است و تمرکز همچنان بر سرپرستی نهادهای قانونی انفرادی در سطح ایالتی است. اهمیت سرپرستی گروه به وسیله مشکلات اخیر در AIG پررنگ‌تر شده است که شامل مشکلاتی است که برخاسته از قصور و عدم توانایی اعتبارات غیربیمه‌ای است که منجر به تغییر کسب‌وکار می‌شود.

در کانادا تمام شرکت‌ها به استثنای شرکت‌های مالی غیر عمر که بر مبنای استاندارد توانگری قانونمند نشده‌اند و شرکت‌های تابع عمر خارجی (با تأیید قانون‌گذار) بر مبنای حساب‌های یکپارچه شده نظارت می‌شوند. نیازهای سرمایه‌ای معمولاً مبنایی ثابت دارند. از این رو سیستم به طور کامل تأثیرات گوناگونی گروه را تشخیص نمی‌دهد. قانون‌گذار با به کارگیری مدل‌های داخلی شرکت، سرمایه قانونی را ارزیابی می‌کند.

۳. توسعه‌های منطقه‌ای

به نظر می‌رسد در اروپا استاندارد توانگری II به طور گسترده همراه با اصول سطح بالای پیشنهاد شده است که اساس آیین‌نامه نسخه اولیه قرار دارد. آیین‌نامه نسخه اولیه هم اکنون در مذاکره در پارلمان و مجلس اروپاست. انتظار می‌رود که تا پایان سال ۲۰۰۸ و اوایل سال ۲۰۰۹ به کار رود (نمودار ۲).

نمودار ۲. جدول زمان‌بندی توانگری II



بزرگ‌ترین پیشرفت اخیر در اروپا چهارمین مطالعه مؤثر کمی^۱ بوده است که در ماه‌های آوریل و جولای ۲۰۰۸ انجام گرفت و ۱۰۰۰ شرکت در آن شرکت کردند. QIS4 این شرایط را فراهم می‌کند:

- آزمون جامع روش سازگاری بازاری برای ارزش‌گذاری دارایی‌ها و بدهی‌ها؛

- نیازهای سرمایه‌ای با درجه ۹۹/۵٪ ارزش در خطر در طول یک سال؛

- سنجش مکمل نتایج بر مبنای گروهی.

یافته‌های QIS4 در نوامبر ۲۰۰۸ به چاپ رسید و از آن برای مذاکرات برای آیین‌نامه استفاده شد.

در ضمن کمیسیون اروپا در حال کار بر روی ابزارهای پیاده‌سازی مفصل‌تری است که تحت چهارچوب استاندارد توانگری II عمل می‌کنند و انتظار می‌رود تا سال ۲۰۱۰ آماده شوند.

به نظر می‌رسد برای آماده‌سازی آن تعداد زیادی مقاله مشاوره در اوایل سال ۲۰۰۹ ارائه شود تا دیدگاه ذی‌نفعان را نسبت به جزئیات پیشنهادی سیستم جدید جلب کند.

تاریخ مورد انتظار برای اجرای کامل استاندارد توانگری II اکتبر سال ۲۰۱۲ است. در واقع در بعضی کشورها مانند انگلستان ناظران هم اکنون در حال آماده‌سازی شرایط هستند و درخواست نموده‌اند تا فردی از هیئت مدیره یا مدیران ارشد را به عنوان مسئول استاندارد توانگری II معرفی کنند تا آنها را در تهیه اطلاعات لازم برای حرکت به سمت اجرای این استاندارد یاری کنند.

در آمریکا تعیین ذخیره مالی و نیازهای سرمایه قانونی همچنان بر اساس روش چهارچوب محور^۲ است (اندوخته چهارچوب محور و استاندارد سرمایه‌ای II). ولی مشاهده شده است که در PBA بهبود به سمت استانداردهای موجود بسیار کند بوده و نتوانسته است به طور کامل سیستم قانون‌گذار را آنچنان که استاندارد توانگری II تغییر داده است، دگرگون سازد. همچنین تفاوت قابل توجهی میان

1. Fourth Quantitative Impact Study (QIS4)
2. Principle-Based Approach (PBA)

PBA و توانگری II در زمینه‌هایی از جمله روش بررسی، دقت، استانداردهای مدیریت ریسک و نیازمندی‌های آشکارسازی وجود دارد. بر طرف‌سازی این چالش‌ها موجب پدید آمدن استاندارد جهانی توانگری می‌گردد.

۴. مسیر هم‌گرایی

نتایج گسترش بحران اعتبارات هنوز مشخص نیست؛ ولی مهم‌ترین نتیجه بهره‌گیری از سرپرستان در عملکرد جهانی سازمان‌های سرویس‌دهنده مالی خواهد بود. از آنجایی که قسمت بزرگی از گزارشات IAIS بر مبنای کاری است که در استاندارد توانگری II انجام شده است، احتمال می‌رود استاندارد توانگری II معیاری برای کشورهایی شود که به دنبال راهی برای به روزرسانی رژیم قانون‌گذاریشان هستند.

انجمن ملی اعضای بیمه در آمریکا در ژوئن ۲۰۰۸ اعلام کرده است که طرحی برای به روزرسانی توانگری به کار گرفته است که توانگری آمریکا را که بر مبنای ریسک است با استاندارد توانگری II مقایسه می‌کند. چنین حرکت‌هایی در آمریکا نشان‌دهنده رشد روزافزون مقبولیت این استاندارد در میان قانون‌گذاران است که موافقت آنها را برای سازگاری با نیازهای بین‌المللی توانگری - که به نفع شرکت‌های آمریکایی است - می‌رساند.

Persad, N, Erkis, T & Wright, P 2008, 'Toward a global solvency standard IV', *Emphasis*, no. 4.